

Ningú és imprescindible i tots som necessaris

A la nostre seu, amb més de 100 anys d'història, hi han deixat la seva empremta un munt de persones. Algunes hi segueixen vinculades d'alguna manera, altres ens porten en el seu record vital i nosaltres som els seus orgullosos relleus. No sempre és fàcil i sempre voldríem tenir els recursos per fer molt més, per arribar a tantes persones que es troben en estat d'emergència.

Cal prendre decisions difícils. Repartir els pans i els peixos i fins i tot multiplicar-los. Escoltar les diferents veus de la gran família que som. Sintonitzar la experiència d'uns i les noves idees dels altres. Combatre la burocràcia de un gran ens com és la Creu Roja. Solidaritzar-nos amb damnificats més enllà de les nostres fronteres.

Per això, és molt gratificant aquell moment en que podem arribar a les persones més properes a nosaltres. El tu a tu. Treure un somriure, donar una mica d'alè, una esperança. Divertir-nos junts. Donar un cop de mà a algú que realment ho necessita i continuar respirant, LA VIDA.

Cal insistir en que la tasca de cada un és important. Que no només som al carrer lluint les nostres armilles vermelles. Que hi ha feines més amagades i tant o més necessàries. Darrera les inevitables pantalles d'ordinador, darrera les portes dels despatxos, a les mateixes llars de les persones, als patis de les residències, darrera les bambolines dels events i festes de la nostra ciutat,.... Per tot on podem i ens demanen ESTAR, HI SOM.

Deixeu-nos afegir unes paraules del escriptor Stephen Covey:

“No ha de transcórrer ni un sol dia sense que almenys puguem servir un altre ésser humà efectuant dipòsits d'amor incondicional.”

“Bona sort Trigui!!!”

FELIÇ SETMANA A TOTS!

Marta Costa (voluntària)